

АКТУАЛЬНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ РЕГІОНАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ І ФОРМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

©2020 ЧУРІКАНОВА О. Ю.

УДК 33.332
JEL: R11; R13; R58

Чуриканова О. Ю. Актуальні засади управління регіональним розвитком і формування регіональної політики

Стаття присвячена актуальним засадам управління регіональним розвитком і формування регіональної політики. Розглянуто такі ключові аспекти та механізми управління регіонами, як державне управління та регіоналістика. Наведено напрями досліджень у сфері управління регіональним розвитком. Розглянуто основні етапи та складові, які передбачають реалізацію державної політики регіонального розвитку. Спираючись на українські та європейські стратегії регіонального розвитку, виділено ключові засади управління регіональним розвитком і формування регіональної політики: регіональний розвиток, базований на засадах сталості; регіональний розвиток, базований на засадах циркулярної економіки; регіональний розвиток, базований на засадах типологізації регіонів; регіональний розвиток, базований на засадах інвестиційної політики. Кожну із зазначених засад розглянуто окремо в аспекті важливості застосування при формуванні регіональної політики розвитку. В ході аналізу відзначено, що актуальними питаннями при формуванні стратегії регіонального розвитку на засадах сталості були й залишаються питання оцінки досягнутих результатів, які зводяться до вироблення єдиної концепції та визначення релевантної поставленим цілям групи індикаторів, на які ця концепція повинна спиратися. Також наголошено на необхідності розробки певних заходів з реалізації циркулярних бізнес-моделей, розробки стратегії переходу та політики державної та регіональної підтримки. Відзначено, що з метою ефективного розвитку територій при управлінні регіональним розвитком та формуванні регіональної політики необхідно враховувати специфіку кожного регіону, а отже, виконувати попередню типологізацію. При розгляді регіональних інвестицій при формуванні стратегії регіонального розвитку наголошується на тому, що при формуванні ефективної інвестиційної політики на регіональному рівні важливим аспектом стає також і застосування підходу, базованого на типологізації регіонів як за спрямуванням розвитку взагалі, так і за рівнем інвестиційного розвитку зокрема. Сформовано загальну концепцію управління регіональним розвитком і формування регіональної політики. Наголошено на відповідності такої концепції сучасним умовам розвитку українських регіонів.

Ключові слова: регіональна політика, стратегія регіонального розвитку, сталий розвиток, циркулярна економіка, типологізація регіонів, регіональні інвестиції.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2020-12-128-133>

Рис.: 2. **Бібл.:** 8.

Чуриканова Олена Юрїївна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки та економічної кібернетики, Національний технічний університет «Дніпровська політехніка» (просп. Дмитрия Яворницького, 19, Дніпро, 49005, Україна)

E-mail: elenachurikanova@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-5703-2271>

Researcher ID: <http://www.researcherid.com/A-8667-2019>

Scopus Author ID: 55321293100

UDC 33.332
JEL: R11; R13; R58

Churikanova O. Yu. The Current Principles of Regional Development Management and Regional Policy Formation

The article is concerned with the current principles of regional development management and formation of regional policy. The key aspects and mechanisms of regional governance such as public administration and regionalistics are examined. The directions of research in the sphere of regional development management are provided. The main stages and components that provide for the implementation of the State policy of regional development are considered. Based on both Ukrainian and European regional development strategies, the following key principles of regional development management and regional policy formation are allocated: regional development based on the principles of sustainability; regional development based on the principles of circular economy; regional development based on the principles of typologization of regions; regional development based on the principles of investment policy. Each of these principles is considered separately in terms of the importance of application in the formation of regional development policy. During the analysis, it was noted that the topical issues in the formation of regional development strategies on the basis of sustainability were and remain the issues of assessment of the achieved results, which are distilled down to the development of a single conception and determination of the relevant goals of the group of indicators on which this conception should be based. It also emphasized the need to develop certain measures for the implementation of circular business models, development of transition strategy and policy of both the State-controlled and regional support. It is specified that in order to effectively develop territories in the management of regional development and formation of regional policy, it is necessary to take into account the specifics of each region, and therefore to perform a preliminary typologization. When considering regional investments in the formation of a regional development strategy, it is emphasized that in the formation of an effective investment policy at the regional level, the application of the approach based on the typologization of regions both in terms of development in general and in terms of investment development in particular becomes an important aspect. The general conception of regional development management and regional policy formation has been formed. The author emphasizes the conformity of such a conception to modern conditions for the development of Ukrainian regions.

Keywords: regional policy, regional development strategy, sustainable development, circular economy, typologization of regions, regional investments.

Fig.: 2. **Bibl.:** 8.

Churikanova Olena Yu. – PhD (Economics), Associate Professor, Associate Professor of the Department of Economics and Economic Cybernetics, National Technical University "Dnipro Polytechnic" (19 Dmytra Yavornytskoho Ave., Dnipro, 49005, Ukraine)

E-mail: elenachurikanova@gmail.com

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-5703-2271>

Researcher ID: <http://www.researcherid.com/A-8667-2019>

Scopus Author ID: 55321293100

Соціально-економічний розвиток є однією з найголовніших передумов успішної розбудови будь-якої держави. У сучасних умовах глобалізації однією із сучасних тенденцій розвитку світового суспільства є активна регіоналізація, яка відображається в децентралізації управління, тобто у зміщенні фокуса з державного апарату управління до регіонального та місцевого.

Управління регіональним розвитком і формування регіональної політики передбачає наявність механізму управління економічним і соціальним розвитком регіону. Механізм управління регіональним розвитком є центральним, найскладнішим аспектом загальної системи управління територіями. Управління регіоном складається з таких ключових аспектів, як:

- ✦ функції та структура органів управління;
- ✦ стратегії розвитку;
- ✦ принципи, методи, технології та інструментарій управління, які пов'язуються в загальний механізм управління регіональним розвитком і формування регіональної політики з метою управління процесами у сферах економіки, екології та соціальної сфері.

Серед фундаментальних праць, присвячених регіональним системам і регіональному розвитку, можна виділити роботи О. Оболенського, І. Коліушко, С. Коломийцева, О. Скрипник, О. Амосова, Ю. Сурміна, Ю. Шарова, В. Авер'янова, В. Керецман та інших. Якщо узагальнити весь комплекс досліджень в окресленому напрямку, то можна виділити два основні спрямування – це регіоналістика та державне управління. Причому регіоналістика розподіляється ще на декілька спрямувань.

Метою статті є узагальнення актуальних засад управління регіональним розвитком і формування регіональної політики.

Викладення результатів дослідження. Усю сукупність наукових напрямків у сфері регіонального розвитку наведено на *рис. 1*.

Рис. 1. Напрями досліджень у сфері управління регіональним розвитком

Джерело: авторська розробка.

Загалом, діяльність Державного управління регіональним розвитком і формування регіональної політики можна окреслити двома етапами: формування державної політики регіонального розвитку та реалізація державної політики регіонального розвитку країни [1].

Деталізуємо окремо ці два етапи. Так, формування державної політики регіонального розвитку країни передбачає:

- ✦ визначення стратегічно орієнтованих цілей регіонального розвитку країни;
- ✦ напрацювання системи принципів регіонального розвитку країни;
- ✦ розроблення завдань регіонального розвитку та формування регіональної політики країни.

Реалізація державної політики регіонального розвитку має такі складові:

- ✦ удосконалення механізмів державного управління регіональним розвитком країни;
- ✦ удосконалення механізмів взаємодії органів державної влади із недержавними інститутами щодо забезпечення регіонального розвитку країни;
- ✦ удосконалення системи цільових механізмів стимулювання регіонального розвитку країни;
- ✦ застосування державних механізмів управління регіональним розвитком країни (системних, процесних, цільових).

Завершальним етапом реалізації стратегії управління регіональним розвитком виступає оцінка результатів регіонального розвитку країни, яка базується на:

- ✦ основних показниках регіонального розвитку;
- ✦ зіставленні комплексних оцінок розвитку регіонів;
- ✦ відстеженні динаміки міжрегіональних диспропорцій;
- ✦ виконанні державних програм;
- ✦ оцінці ступеня просування до стратегічних орієнтирів.

Відстежуючи весь ланцюг формування політики регіонального розвитку від розробки цілей до їх оцінки, доцільно наголосити саме на важливості та першочерговості формування стратегічних цілей, релевантних сучасним умовам розвитку країни. Якою б досконалою не була система взаємодії всіх ключових елементів взаємодії держава – регіон, стрімкий та ефективний розвиток територій неможливий без постановки цілей, базованих на актуальних засадах регіонального розвитку [2; 3].

Базуючись на дослідженнях українських та європейських стратегій регіонального розвитку [4–8], можна виділити такі актуальні та ключові засади управління регіональним розвитком і формування регіональної політики:

- ✦ регіональний розвиток, базований на засадах сталості;
- ✦ регіональний розвиток, базований на засадах циркулярної економіки;
- ✦ регіональний розвиток, базований на засадах типологізації регіонів;
- ✦ регіональний розвиток, базований на засадах інвестиційної політики.

Розглянемо предметно означені актуальні засади в аспекті управління регіональним розвитком і формування регіональної політики.

1. *Регіональний розвиток, базований на засадах сталості.* В умовах сучасності розвиток як країни взагалі, так і регіону зокрема неможливо уявити без урахування гармонійної взаємодії соціальної, економічної та екологічної сфер, тобто слідування принципам сталого розвитку. Ці принципи вже не перше десятиліття стають основою при формуванні регіональних стратегій розвитку як європейських країн, так і України.

Актуальними питаннями при формуванні стратегій регіонального розвитку на засадах сталості були й залишаються питання оцінки досягнутих результатів, які зводяться до вироблення єдиної концепції та визначення релевантної поставленим цілям групи індикаторів, на які ця концепція повинна спиратися.

Відсутність єдиної системи індикаторів та методології оцінки розвитку регіонів за принципами сталості унеможливає проведення адекватної оцінки як окремих регіонів, так і загальної державної регіональної системи. Неможливість аналізу стану регіонального розвитку обумовлена тим, що за відсутності єдиних параметрів адекватна оцінка регіонів та їх порівняння неможливі взагалі. Тобто, наразі в Україні є проблеми з визначенням сталого розвитку на регіональному рівні, а за таких умов й існування самого сталого розвитку в межах України можна ставити під сумнів, бо не можна стверджувати про наявність чогось, що неможливо оцінити.

Наявні наукові розробки в цьому напрямку відбуваються, переважно, навколо визначення групи індикаторів, на основі якої необхідно виконувати оцінку. Нині кількість індикаторів, за якими пропонується виконувати оцінку сталого розвитку, вже більше сотні. Але слід відзначити, що вагома кількість індикаторів має лише теоретичне підґрунтя та є важко застосовуваними на практиці через те, що за ними не ведуться офіційні статистичні спостереження. З іншого боку, замала група може негативно вплинути на якість загальної оцінки.

Крім того, слід враховувати й такий важливий момент при оцінці сталості розвитку регіону, як наявність статистично значущого зв'язку між обраними індикаторами та параметрами розвитку регіону. За відсутності такого зв'язку застосування індикаторів є неефективним для досягнення поставлених цілей.

Отже, пошук і формування адекватної групи індикаторів і нині залишається актуальним питанням.

Що стосується підходів до оцінки сталості розвитку як на державному, так і на регіональному рівнях, то вибір адекватного математичного апарату, який зможе адекватно врахувати та обробити всю кількість вхідних і вихідних параметрів, теж залишається дискусійним питанням, щодо якого ще не вироблено єдиної концепції.

2. *Циркулярна економіка.* Іншим актуальним аспектом при управлінні регіональним розвитком і формуванні регіональної політики стала розробка стратегії на засадах парадигми циркулярної економіки.

Запровадження цього актуального тренду вже активно розпочато європейськими країнами взагалі та окремими підприємствами зокрема. Крім того, слідування принципам циркулярної економіки покладено в основу стратегії регіонального розвитку Європи на період 2021–2027 рр. [6].

Проте слід відзначити, що, як показує світовий досвід трансформаційних процесів у бік переходу на циркулярну економіку, цей процес є складним і довготривалим. Для того, щоб виконати перехід до циркулярної форми економіки, необхідно, перш за все, окреслити низку проблем у межах окремої країни, з якими вона може зіткнутися. Необхідно також розробити певні заходи реалізації циркулярних бізнес-моделей, розробити стратегію переходу та політики державної та регіональної підтримки.

3. *Типологізація регіонів.* Українські регіони неоднорідні за своїм розвитком і мають певну диференціацію, яка сформувалась як наслідок різних природно-кліматичних умов, ресурсного потенціалу, економічного розвитку, демографічної ситуації, історичних передумов, екологічної складової, стану транспортної мережі, розвитку промислової та ринкової інфраструктури.

Європейський підхід до управління регіональним розвитком уже давно використовує розподіл регіонів за типами при формуванні політики регіонального розвитку. На практиці такий підхід дозволяє значною мірою економити завжди обмежені фінансові ресурси, розподіляючи їх не взагалі на розвиток територій, а адресно, відповідно до належності регіону до того чи іншого типу та вирішення конкретних, згідно з класифікацією, проблем.

Крім того, серед факторів, які обумовлюють наявність вагомих відмінностей у соціальній та економічній сферах регіону, можна виділити: політику державного управління та положення регіону в загальній державній регіональній політиці; стан інституціонального середовища; чутливість регіону до впливу зовнішніх ринків; рівень диверсифікації регіональної економіки тощо.

Отже, за умов наявності суттєвих відмінностей і диспропорцій регіонального рівня, стає очевидним

факт неможливості застосування єдиної концепції регіонального розвитку для всіх територіальних одиниць. В Україні є регіони як схожі за напрямками свого розвитку, так і абсолютно протилежні. Це й індустріально розвинуті регіони, чи з пріоритетним розвитком за певним типом промисловості, регіони з розвитком сільського господарства, туризму, тощо. А це означає, що з метою ефективного розвитку територій при управлінні регіональним розвитком і формуванні регіональної політики необхідно враховувати специфіку кожного регіону, а отже, виконувати попередню типологізацію.

Загалом питанню типологізації регіонів присвячена достатньо велика кількість робіт як вітчизняних, так і закордонних учених. Застосування інструментарію та визначення групи факторів, релевантних цілям типологізації, є досить широким. Але кожен регіон унікальний не тільки за спрямуванням свого розвитку, а і за взаємодією всіх ланцюгів регіональної системи взагалі. Деякі регіони мають дуже добре налагоджену систему взаємодії в одному напрямку, але в іншому – ні. І саме ступінь цієї взаємодії може впливати на ефективність протікання внутрішньорегіональних процесів, наприклад на ефективність інвестиційної політики. Таким чином, стає актуальним питання аналізу всієї системи регіону з метою визначення його сильних чи слабких місць. Ефективним інструментарієм при виконанні аналізу регіону та його типологізації може стати когнітивний підхід. Такий підхід дозволяє проаналізувати взагалі всю систему регіону, визначити, яким чином той чи інший елемент регіональної системи впливає на показники регіонального розвитку в цілому.

Звичайна типологізація регіонів має на увазі ніщо інше, як кластеризацію за встановленими параметрами, якими, найчастіше за все, виступають макроекономічні показники діяльності регіону. Такий підхід, на наш погляд, має ваду через те, що до одного кластера, наприклад, можуть потрапити регіони приблизно з однаковими показниками розвитку, щодо яких буде вироблено однакову стратегію. Але насправді, незважаючи на поверхневу однаковість за основними макроекономічними показниками чи спрямуванням розвитку, такі регіони можуть мати абсолютно різні проблеми, вирішення яких потребує застосування різних заходів. Таким чином, типологізація регіонів покликана не тільки сортувати їх за певними спрямуваннями, а й визначити вузькі, проблемні місця в їх розвитку з метою вироблення подальшої ефективної стратегії їх поліпшення. Застосування когнітивного підходу повністю відповідає означеним пріоритетам при виконанні типологізації регіонів, бо саме він визначає причинно-наслідкові зв'язки між основними ланцюгами системи регіону, дає наочне уявлення регіональної мережі та висвітлює проблемні ланки регіональної взаємодії.

Таким чином, метою типологізації регіонів є розробка ефективної, адресної стратегії регіонального розвитку та формування регіональної політики, яка враховуватиме особливості розвитку певного регіону, його сильні та слабкі характеристики з метою подальшого їх розвитку та підтримки.

Ефект, який може бути досягнутий від запровадження стратегії управління регіональним розвитком і формування регіональної політики, що базується на підході розподілу регіонів за типами, може значною мірою підвищити ефективність організаційно-управлінських заходів та досягнення бажаного ефекту за більш короткий термін.

4. *Інвестиційна регіональна політика.* Регіональні інвестиції завжди виступають ключовим аспектом при управлінні регіональним розвитком і формуванні регіональної політики. Без цього важливого інструменту неможливо взагалі забезпечити ефективний розвиток територій.

Питанню регіональних інвестицій присвячено достатньо велику кількість наукових робіт, вони завжди знаходяться у фокусі уваги вчених економістів. За умов постійно обмежених фінансових ресурсів завжди актуальними залишаються питання оптимального розподілу інвестицій і визначення пріоритетних напрямків інвестування. Окремим актуальним питанням у сфері регіональних інвестицій можна виділити питання оцінки ефективності інвестицій, яке також і нині залишається предметом наукових дискусій, бо й досі не сформовано єдиної концепції в цьому напрямку.

На нашу думку, при формуванні ефективної інвестиційної політики на регіональному рівні важливим аспектом стає також застосування підходу, базованого на типологізації регіонів як за спрямуванням розвитку взагалі, так і за рівнем інвестиційного розвитку зокрема. Застосування такого підходу при визначенні потрібних обсягів інвестування в ту чи іншу сферу регіону дозволить виконувати цільове інвестування, даючи, таким чином, поштовх для зростання в конкретних сферах регіонального розвитку.

На *рис. 2* сформовано загальну концепцію управління регіональним розвитком і формування регіональної політики в умовах сучасності. Концепція складається з чотирьох основних елементів, на які має спиратися стратегія: засади сталого розвитку; засади циркулярної економіки; типологізація регіонів; інвестиційна регіональна політика.

ВИСНОВКИ

У дослідженні розглянуто актуальні засади формування концепції регіональної політики та управління регіональним розвитком. Відзначено, що за умови існуючих стратегій регіонального розвитку України та Європейського Союзу актуальними в управлін-

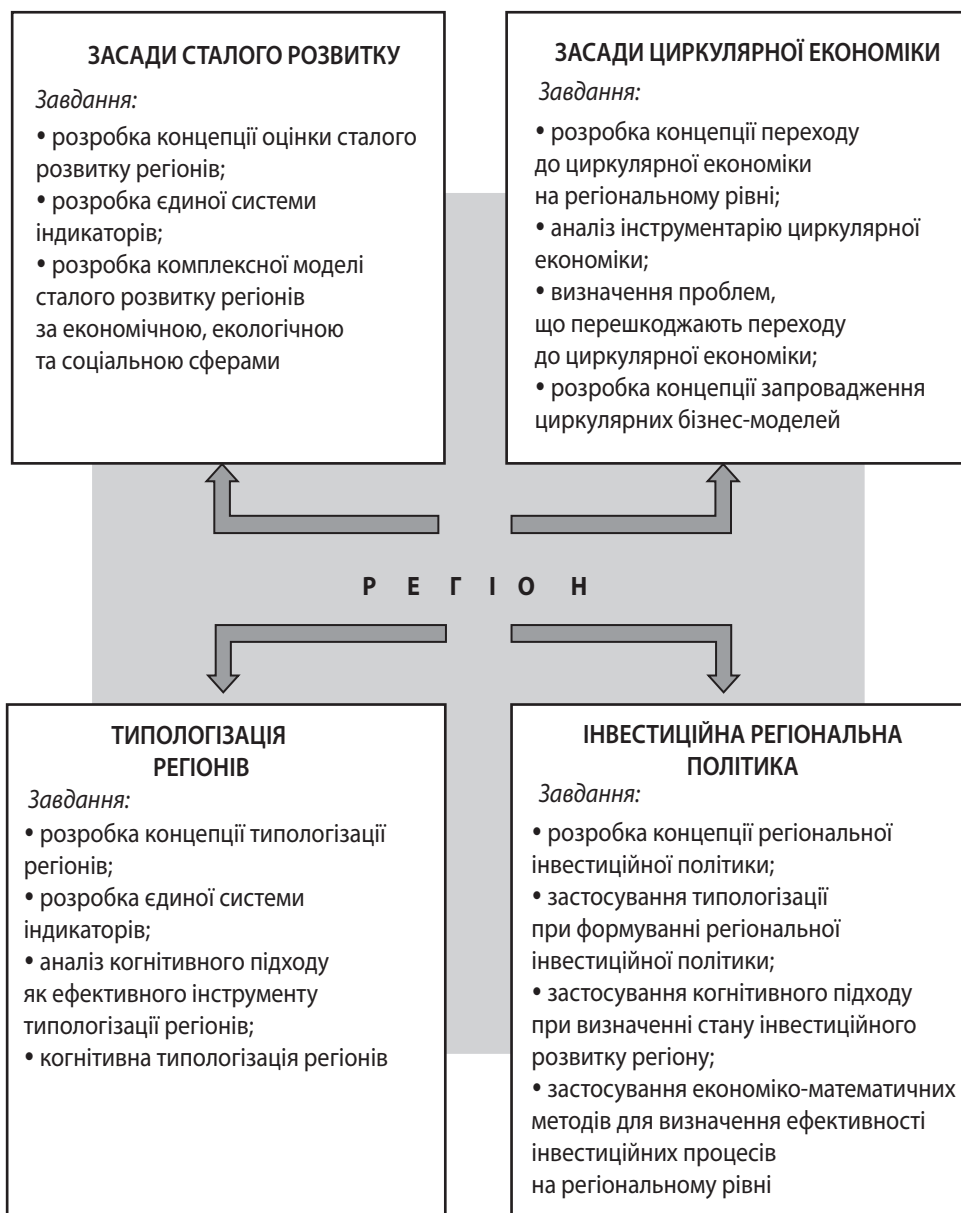

Рис. 2. Концепція управління регіональним розвитком і формування регіональної політики

Джерело: авторська розробка.

ні регіональним розвитком стають такі аспекти, як: засади сталого розвитку; засади циркулярної економіки; типологізація регіонів та інвестиційна регіональну політику. Застосування такого підходу відповідає сучасним умовам розвитку регіонів, а саме – наявності диспропорцій, невизначеності, децентралізації тощо. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Коротич О. Б. Державне управління регіональним розвитком країни: теоретико-методологічні засади. *Державне будівництво*. 2010. № 1.
2. Чуриканова О. Ю. Регіональна політика України, проблеми та перспективи в контексті регіональної політики ЄС. *Економіка та держава*. 2015. № 2. С. 51–54. URL: http://www.economy.in.ua/pdf/2_2015/13.pdf
3. Pashkevich, O. Churikanova, M. Kharchenko. The regional policy of Ukraine, problems and prospects in the context of the EU regional police. *Nauka I Studia*. 2015. No. 14. P. 73–80.
4. Allen D. Cohesion and Structural Funds: Competing Pressures for Reforms? In: Wallace H., Wallace W., Pollock M. (eds.). *Policy-Making in the European Union*. Oxford University Press, 2005. P. 213–238.
5. Key achievements of Regional Policy 2014–2020. URL: https://ec.europa.eu/regional_policy/en/policy/what/key-achievements/
6. Regional Development and Cohesion Policy 2021–2027. URL: https://ec.europa.eu/regional_policy/en/newsroom/news/2018/05/29-05-2018-regional-development-and-cohesion-policy-2021-2027
7. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року» від 06.08.2014 р. № 385.

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/385-2014-p#Text>

8. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 роки» від 05.08.2020 р. № 695. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-p#Text>

REFERENCES

- Allen, D. "Cohesion and Structural Funds: Competing Pressures for Reforms?" In *Policy-Making in the European Union*, 213-238. Oxford University Press, 2005.
- Churikanova, O. Yu. "Rehionalna polityka Ukrainy, problemy ta perspektyvy v konteksti rehionalnoi polityky Yes" [The Regional Policy of Ukraine, Problems and Prospects in the Context of the EU Regional Policy]. *Ekonomika ta derzhava*, no. 2 (2015): 51-54. http://www.economy.in.ua/pdf/2_2015/13.pdf

"Key achievements of Regional Policy 2014-2020". https://ec.europa.eu/regional_policy/en/policy/what/key-achievements/

Korotych, O. B. "Derzhavne upravlinnia rehionalnym rozvytkom krainy: teoretyko-metodolohichni zasady" [State Governance of Regional Development: Theoretical and Methodological Principles]. *Derzhavne budivnytstvo*, no. 1 (2010).

[Legal Act of Ukraine] (2014). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/385-2014-p#Text>

[Legal Act of Ukraine] (2020). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-p#Text>

Pashkevich, M., Churikanova, O., and Kharchenko, M. "The regional policy of Ukraine, problems and prospects in the context of the EU regional police". *Nauka i Studia*, no. 14 (2015): 73-80.

"Regional Development and Cohesion Policy 2021-2027". https://ec.europa.eu/regional_policy/en/newsroom/news/2018/05/29-05-2018-regional-development-and-cohesion-policy-2021-2027

УДК 332.122
JEL: F69; R1; R50

ОСНОВНІ ТRENДИ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ Й УРБАНІЗАЦІЇ ТА УРАХУВАННЯ ЇХ ВПЛИВУ В ПРОЦЕСІ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

©2020 ПОЛІЩУК А. С.

УДК 332.122
JEL: F69; R1; R50

Поліщук А. С. Основні тренди глобалізації й урбанізації та урахування їх впливу в процесі управління розвитком регіонів України

Мета статті полягає в установленні тенденцій урбанізації та глобалізації для урахування їх впливу в процесі управління розвитком регіонів України. Визначено, що рівень урбанізації в Україні впродовж останніх 30 років є високим, водночас регіони країни значно диференціюються за рівнем урбанізації. Найбільш урбанізованими є Донецький, Луганський, Дніпропетровський, Харківський і Запорізький регіони. Єдиним регіоном України, де має місце зменшення рівня урбанізації, є Закарпатський. Найбільш інтенсивними урбанізаційними процесами характеризуються три регіони України – Тернопільський, Чернігівський та Хмельницький, де зростання рівня урбанізації майже в десять разів перевищило середній показник по країні за останні 30 років. У результаті дослідження виявлено основні урбанізаційні виклики, зокрема: поглиблення економічного розриву між містами та селами і між великими містами та містами обласного значення; економічний розвиток регіону визначає здатність до об'єднання та концентрації креативного капіталу; зростання нерівності та сегрегації населення; зростання кризи передмістя; необґрунтоване зростання цін на житло в містах до рівня, що є недоступним для більшості населення. До найсуттєвіших глобалізаційних викликів віднесено: посилення глобальної конкуренції, зростання регіональної диференціації та спеціалізації; деградацію реального сектора економіки; значне зростання споживання енергоносіїв; обмеження доступу значної частини населення до якісних товарів та послуг за прийнятними цінами; зміна природно-кліматичних умов для життєдіяльності людей, посилення екологічних проблем. Доведено необґрунтованість розповсюдженого твердження щодо неефективності агломерацій і надмірного поглинання ними ресурсів. Перспективами подальших досліджень у даному напрямі є розвиток теоретичних засад і розроблення практичних рекомендацій щодо вдосконалення прийняття управлінських рішень на рівні регіональних органів управління з урахуванням викликів глобалізації та урбанізації.

Ключові слова: регіон, глобалізація, урбанізація, агломерація, конкуренція міст.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2020-12-133-141>

Рис.: 1. **Табл.:** 2. **Бібл.:** 15.

Поліщук Андрій Сергійович – аспірант кафедри міжнародної економіки та бізнесу Черкаського державного технологічного університету (бульв. Шевченка, 460, Черкаси, 18006, Україна), начальник відділу реклами та дизайну міського середовища Департаменту архітектури та містобудування, Черкаська міська рада (вул. Байди Вишневецького, 36, Черкаси, 18000, Україна)

E-mail: andrew.pol85@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8984-4098>

Researcher ID: <http://www.researcherid.com/AAA-3356-2021>

UDC 332.122
JEL: F69; R1; R50

Polishchuk A. S. The Main Trends of Globalization and Urbanization and Taking into Account their Impact in the Process of Managing the Development of Regions of Ukraine

The article is aimed at determining trends in urbanization and globalization to take into account their influence in the process of managing the development of regions of Ukraine. It is defined that the level of urbanization in Ukraine over the past 30 years is high, while the regions of the country are significantly differentiated by the level of urbanization. The most urbanized are Donetsk, Luhansk, Dnipropetrovsk, Kharkiv and Zaporizhzhia regions. The only region of Ukraine